

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: OT/246/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323011456
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Štanglovičová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2024:2323011456.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta samosudkyňou JUDr. Simonou Štanglovičovou, v trestnej veci obžalovaného V. J., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 03.05.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný V. J., Z. XX.XX.XXXX V. U., K. B. Q. R. Č.. XXXX/X, U.,

sa uznáva za vinného, že:

dňa 29.12.2023 v čase o 11:30 hodine viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky VOLVO S60, evidenčné číslo Z. v meste U. na ulici I.. A. pred poštou, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Galanta, hoci má Okresným dopravným inšpektorátom Galanta uložený zákaz činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel vydaný rozhodnutím pod číslom konania ORPZ-GA-ODI2-2021/001910 zo dňa 03.03.2021, s právoplatnosťou dňa 26.03.2021 a vykonateľnosťou dňa 12.04.2021 na dobu 40 mesiacov, pričom o uloženom zákaze mal vedomosť,

teda:

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

čím spáchal:

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

odôvodnenie:

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta č. 1 Pv 459/23/2202 podanej na Okresný súd Galanta dňa 30.12.2023 súd na hlavnom pojednávaní prejednal trestnú vec obžalovaného V. J.O., Z.. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“).

V predmetnej trestnej veci bol dňa 31.12.2023 vydaný trestný rozkaz.

Za splnenia zákonom ustanovených podmienok vykonal súd dňa 03.05.2024 hlavné pojednávanie, pričom realizoval dokazovanie výsluchom obžalovaného a oboznámením listinných dôkazov obsiahnutých v spise.

Z výsledkov takto vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Z výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní súd zistil, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznáva tak, ako je uvedený v obžalobe, teda priznáva, že viedol motorové vozidlo v čase zákazu činnosti, ale má zdravotné problémy, ktoré ho obmedzujú a musí sa im prispôbovať, na vodičské oprávnenie čaká už veľmi dlho, skutok veľmi ľutuje.

Z rozhodnutia o priestupku č.l. 18-22 súd zistil, že obžalovaný bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Galante zo dňa 03.03.2021, právoplatné dňa 26.03.2021 uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písmeno c), písmeno l) a písmeno m) zákona o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 500,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 40 mesiacov, ktorá začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Zo zápisu o dychovej skúške z č.l. 23 súd zistil, že obžalovanému dňa 29.12.2023 v čase o 11:31:14 hod. nebol nameraný v dychu žiaden alkohol.

Z evidenčnej karty vodiča č.l. 26-31 súd zistil, že obžalovaný v časti blokové pokuty evidované spolu tri záznamy, v časti ostatné priestupky má evidované dva záznamy, v časti zadržania vodičského preukazu jeden záznam, v časti zákazy činnosti štyri záznamy, a to od 19.01.2005 do 03.04.2005, od 17.02.2013 do 17.06.2015, od 29.10.2012 do 29.10.2015 a od 26.03.2021 do 26.07.2024. V časti trestné činy má evidovaný jeden záznam, a to odsúdenie Okresným súdom Galanta zo dňa 22.10.2013, sp. zn. 2T/38/2013, právoplatné dňa 22.10.2013.

Z evidenčnej karty vozidla č.l. 32 vyplynulo, že výlučným vlastníkom a držiteľom osobného motorového vozidla VOLVO S60 J., EČ: Z. je obžalovaný.

Z lustrácie AVÍZO č.l. 37 zo dňa 29.12.2023 súd zistil, že obžalovaný nie je trestne stíhaný.

Z aktuálneho výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný sa v minulosti spáchal štyri priestupky rôzneho charakteru.

Z aktuálneho odpisu Registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol v minulosti trikrát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 29.01.2023, sp. zn. 0T/24/2023, právoplatný dňa 29.01.2023 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 29.01.2025.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že skutok sa stal a že obžalovaný konaním uvedeným v skutkovej vete spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, nakoľko naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu tak po stránke subjektívnej ako aj po stránke objektívnej.

Vyššie uvedený záver umožnili súdu spoľahlivo prijať výsledky vykonaného dokazovania, najmä výsluch obžalovaného, ktorý sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, ako aj oboznámené listinné dôkazy, najmä rozhodnutie o priestupku, zápis o dychovej skúške, vrátane vyhodnotenia obrany obžalovaného, ktorú súd považoval za nešťastnú a predovšetkým, za právne bezvýznamnú. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, tento aj úprimne oľutoval, na svoju obranu však uviedol, že má zdravotné problémy a že na vodičské oprávnenie už veľmi dlho čaká. Takto zvolená obrana podľa názoru súdu nielenže vôbec nebola spôsobilá vyvinúť obžalovaného spod obvinenia, ktorému v zmysle podanej obžaloby čelil, ale v podstate nemala ani vôbec žiadne iné opodstatnenie a zostala tak iba na úrovni právne neakceptovateľného pokusu o zbavenie sa zodpovednosti za spáchaný trestný čin. Skutočnosť, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti, v dôsledku ktorého podľa vlastného vyjadrenia už „dlho čaká na vodičské oprávnenie“, nemôže byť za žiadnych okolností skutočnosťou, ktorá by ho zbavovala viny zo spáchania predmetného trestného činu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, vrátane jeho právnej kvalifikácie, pretože v konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a tento svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona. V konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že ako vodič viedol motorové vozidlo v čase uloženého zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorových vozidiel, teda vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Z hľadiska zavinenia súd konanie obžalovaného vyhodnotil podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok spáchal a skutočnosť, že niet pochybností o jeho v plnom rozsahu zachovaných rozpoznávacích a ovládacích schopnostiach v čase skutku.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd obligatórne skúmal pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

Súd u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa priznal a spáchanie trestného činu úprimne oľutoval. Zároveň vzhliadol jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd vychádzal zo základnej trestnej sadzby v rozpätí až na dva roky.

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím aj na zistený pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v pomere 1:1, keď dôsledne prihliadal aj na potrebu naplnenia účelu trestu uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace, teda pri spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd v rámci určenia druhu trestu a jeho výmery zohľadnil jednak trestnú minulosť obžalovaného, okolnosti spáchania trestného činu ale aj skutočnosť, že sa obžalovaný k jeho spáchaniu priznal a úprimne ho oľutoval. Výkon uloženého trestu podmiennečne neodložil, pretože obžalovaného odsudzoval za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, kedy je podmiennečný odklad výkonu trestu vylúčený. Čo sa týka druhu uloženého trestu je potrebné pre úplnosť uviesť, že vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného ako aj skutočnosť, že sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nemožno očakávať, že by účel trestu mohol byť naplnený aj uložením iného (alternatívneho) druhu trestu, a preto bolo potrebné obžalovaného potrestať práve trestom odňatia slobody. Takto uložený trest považuje súd za primeraný a spravodlivý s poukazom na potrebu individuálnej i generálnej prevencie a ochranu spoločnosti.

Obžalovaného súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zároveň súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože sa trestného činu dopustil v súvislosti s ich vedením, pričom vychádzal zo základnej sadzba trestu zákazu činnosti, ktorá je 1 až 10 rokov. Obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávky vo výmere 30 mesiacov, ktorý považuje za primeraný pre naplnenie účelu trestu.

Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti považuje súd za z hľadiska generálnej ako i osobitnej prevencie za primeraný a spravodlivý. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu zohľadnil postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznával a ľutoval ju, ale aj jeho trestnú minulosť a skutočnosť, že sa obžalovaný v minulosti už takéhoto konania dopustil, pričom zaň uložená sankcia v rámci priestupkového konania zrejme nespĺnila svoj účel, nakoľko sa obžalovaný rovnakého konania dopustil znovu. Účel trestu podľa § 34 Trestného zákona, berúc do úvahy aj tam uvedené zásady ukladania trestov, naplní podľa názoru súdu týmto rozsudkom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, a to vo výmere 2 mesiace spolu s uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

V danom prípade nebolo možné aplikovať ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona (tzv. materiálny korektív), nakoľko vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia nie je závažnosť činu nepatrná.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Galanta), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.